దాహం

ఆ ఊళ్ళో సైదులమ్మ సారా దుకాణానికి బోలెడంత డిమేండుంది.

కల్తీలేని సరుకు ఆమె దగ్గర దొరుకుతుంది. చదువుకున్నవాళ్ళు... ఉద్యోగస్తులు సైతం సాయంత్రం కాగానే సారా ఆమె కొట్లోనే తాగేటందుకు ఇష్టపడతారు.

పెద్దరెడ్డి పాతిక ఎకరాల పొలం అమ్మేసి మద్రాసెళ్ళి ఏకబిగిన తెలుగుసినిమాలు తీసి, వ్యాపారం దెబ్బతినడంవల్ల నెత్తిన చెంగేసుకు తిరిగొచ్చాడు. మంచి సరదా మనిషి రెడ్డి. పైగా టేస్ట్ వున్నవాడు - పోయింది పోగా ఊళ్ళో కొబ్బరితోట, మామిడి తోట వున్నాయి.

సినిమా అనుభవం ఒక్కటేకాదు... రాజకీయాల్లోకూడా ప్రవేశం వుంది రెడ్డికి! రెండుసార్లు ఎన్నికల్లో పోటీచేసి ఓడిపోయాడు.

మనిషి యాభైయ్యోపడిలోకొచ్చినా కంటికి నచ్చిన ఆడది కనిపిస్తే ఎగరేసుకుపోవటానికి వెనకాడడు.

చాలాఏళ్ళుగా సైదులమ్మమీదే రెడ్డి దృష్టి కేంద్రీకృతమైంది.

సైదులమ్మను మాత్రం లొంగదీసుకోలేకపోతున్నాడు.

ఆమె దుకాణంలో తాగినప్పుడు వచ్చేమత్తుకుంటే... ఆమె ఒలకబోసే వయ్యారం... రువ్వే చిరునవ్వులో మరింత 'కిక్కు' అవుపిస్తుంది.

ఉంగరాలచేత్తో మీసం దువ్వుకుంటూ ఠీవిగా నడుస్తూ వచ్చిన రెడ్డి సైదులమ్మ సారాకొట్టుముందు నిలబడ్డాడు.

''అట్టా కూకోండి రెడ్డిగోరూ... ఓ గళాసిమ్మంటారా...' వగలుబోతూ అడిగింది సైదులమ్మ.

''అందుకేగా వచ్చింది. ఊ... అందించూ...'' చెక్కబల్లమీద కూర్చున్నాడు రెడ్డి.

సారా గ్లాసు అందించింది సైదులమ్మ.

''నిన్ను చూస్తూంటే... మరో పదెకరాలు తెగనమ్మి మళ్ళీ సినిమా తియ్యాలనిపిస్తోందే...''

పట్టు

''ఎందుకంట...?'' కనురెప్పలు టపటపటాడిస్తూ అడిగిందామె.

''ఎందుకేంటి...? - నా పిక్చర్లో నిన్ను హీరోయిన్ను చేసేస్తాను...''

''సాల్లెండి మీ ఎకసెక్కాలు...'' వెళ్ళి గల్లాపెట్టెముందు కూర్చుందామె.

సినిమాలో వేషమిస్తానంటేనైనా తనతో సైదులమ్మ మద్రాసు వస్తానంటుందేమోనని రెడ్డి ఆశ!

రెడ్డిలో చావని కోరిక ఒక్కటే వుంది అది... సైదులమ్మని సొంతం చేసుకోవాలనుకోవటం.

''ఇదిగో సూడూ... నువ్వు హీరోయిన్నైపోతే... రెండేళ్ళు తిరిగేసరికి... స్వంతంగా బంగాళా కొనుక్కోవచ్చు!... కార్లో తిరగచ్చు... విమానాల్లో ఎగరొచ్చు... నా మాట వింటే బాగుపడతావ్!!!'' మరో వుచ్చు విసిరేడు.

''గుడిశలో బతికేదాన్ని... నాకెందుకులే అవన్నీ...'' వ్యాపారం చూసుకుంటూనే జవాబిచ్చింది.

'ఓసినీయమ్మ... కొరకరాని కొయ్యవిగదే...' మనసులోనే గొణుక్కున్నాడు. సిగరెట్ వెలిగించి మరో గ్లాసు తెమ్మన్నాడు రెడ్డి.

ఇంతలో గుడ్డలకొట్టు గోవిందయ్య అక్కడికి చేరుకున్నాడు.

రెడ్డిని చూచి ముఖం చాటేశాడు!

''సిగ్గుపడమాక గోవిందయ్యా!... వట్టిచేతుల్తో రాకపోతే... సైదులమ్మకో కంచిపట్టుచీర తేకూడదూ?...'' జోక్ చేశాడు రెడ్డి.

''నేనొచ్చేది ఓ గ్లాసు సారా గొంతులో పోసుకుపోదామని... మీరేమో ఈవిధంగా ఆటలు పట్టిస్తారు...'' బిడియపడుతూనే అన్నాడు గోవిందయ్య.

గోవిందయ్యను చూడగానే అతగాడు అడక్కుండానే గ్లాసులో సారా పోసి తీసుకొచ్చి అందించింది సైదులమ్మ.

''చూశావా గోవిందయ్యా!...సైదులమ్మకి నువ్వంటేనే ఇష్టం...''చురకేశాడు రెడ్డి. సైదులమ్మ నొసలు చిట్లించినా వ్యాపారధోరణిలో నవ్వేసింది.

''మీ వంటోళ్ళకే లొంగనిది... ఇక నాబోటివాడు దానికో లెక్కా?...'' ముక్కుమూసుకుని మందు గటగటా తాగేశాడు గోవిందయ్య.

''గోవిందయ్యా!... నీకో మాట చెప్పనా...? నీ పెళ్ళాం నా తమ్ముడితో లేచిపోయింది గదా... ఎన్నాళ్ళని వంటరిగా వుంటావ్?... పిల్లాజల్లా ఎట్టాగూ లేరు నీకు... హాయిగా సైదులమ్మలాంటి చక్కనిచుక్కని పెళ్ళిచేసుకోరాదూ?...''

రెడ్డిమాట గోవిందయ్యకి చక్కలిగిలి పెట్టినా 'నేనట్టాంటోడినా రెడ్డి గారూ?''అని బింకం ప్రదర్శించాడు.

''చూడూ... నీకూ... నాకూ... ఇక్కడకొచ్చే చాలామందికి సైదులమ్మ మీదే కన్ను! ఎవ్వరికీ అందకుండా పోతోంది...'' పళ్ళు కొరుకుతూ కసిగా అన్నాడు రెడ్డి.

గోవిందయ్య ఆలోచన గతంలోకి జారిపోయింది...

ఏడాదిక్రితం మనసులో మాట... గుండెలో కోరిక దాచుకోలేక సైదులమ్మకి తన ఆరాటం విన్నవించుకొన్నాడు. బెనారసు పట్టుచీరె కాళ్ళ ముందుంచాడు. పెళ్ళాడతానని ప్రాధేయపడ్డాడు. కానీ వ్యవహారం బెడిసికొట్టింది. చావుతప్పి కన్నులొట్టపోయి... నీరుకారిపోయిన గోవిందయ్య అప్పట్నించి అలాంటి ఆలోచనను దూరంగా నెట్టేసి కేవలం చూసి తృప్తిపడుతూ వస్తున్నాడు.

''ఏమిటి గోవిందయ్యా, కలకంటున్నావా?... అటుచూడు...'' రెడ్డి పక్కనే వున్న గోవిందయ్యను చేత్తో కుదిపేడు.

''బంగారం కొట్టు బ్రహ్మానందం కాదటండీ ఆ వచ్చేది?...'' కళ్ళు పెద్దవి చేస్తూ అన్నాడు గోవిందయ్య.

''కరెక్టుగా చెప్పావ్! నీకింకా మైకం కమ్మలేదు... వీడి ముఖానికి సైదులమ్మ కావాల్సి వచ్చింది...'' కచ్చగా మాట్లాడేడు రెడ్డి.

''ఆ సంగతి మీకెట్లా తెల్సూ...?''

''ఉండు చెప్తా!... ఏం బ్రహ్మానందం?... రవ్వల వుంగరం తెస్తున్నావా... బంగారపు నాన్తాడు చేసి తీసుకొచ్చావా...?''

''అనుకున్నట్టు జరిగితే... పది తులాలు పెట్టి నాలుగు పేటల బంగారపు గొలుసే చేయించి ఇచ్చేవాడ్ని... కానీ ఏం లాభం?...'' నిరుత్సాహంగా జవాబిచ్చాడు బ్రహ్మానందం.

''అందర్నీ ఎదవల్ని చేస్తోందన్నమాట...'' పళ్ళు కొరికాడు గోవిందయ్య.

''దారితప్పి వచ్చినట్టున్నారు బెమ్మంగోరు!... ఒగళాసిమ్మంటారా?...'' వగలుపోతూ సారాగ్లాసు అందించింది సైదులమ్మ.

''ఓసి దీనిదుంపతెగిపోను... వద్దనుకుంటున్నా... దీని ముఖం చూస్తుంటే తాగాలనిపిస్తుందే...'' అందుకున్న గ్లాసులో మందుతో గొంతు తడుపుకున్నాడు బ్రహ్మానందం.

''మనకు తెలిసి దీనికి మొగుడు మొద్దులు ఎవ్వరు వున్నట్టు లేదు. పెళ్ళీ

పెటాకులూ లేకుండా వక్కతే బ్రతుకుతున్నదంటే ఆశ్చర్యంగానేవుంది...'' ఈసారి లంకపొగాకుచుట్ట వెలిగించాడు రెడ్డి.

కోరిక తీరని ముగ్గురూ మాటల్తో తృప్తిపడుతూ దాహం తీర్చుకున్నారు. మత్తు మాటల్ని మింగేసే స్థితి రాకముందే ఎవరిళ్ళకు వాళ్ళుపోయారు.

అప్పటికి రాత్రి తొమ్మిది దాటింది. సైదులమ్మకూడా కొట్లో సామాను సర్దుకుని ఇంటికెళ్ళిపోయే ప్రయత్నంలో వుంది.

లాఠీ ఊపుకుంటూ నాంచారయ్య అటుకేసొచ్చాడు.

పోలీసోడైనా మనసు విప్పి అసలు విషయం సైదులమ్మతో హెచ్చరించగల ధైర్యం లేని పిరికి సన్నాసి నాంచారయ్య.

బెంచీమీద కూర్చుంటూ లైటు వెలుగులో సైదులమ్మని చూశాడు.

వంటినున్న సిల్కుచీరె...కొప్పులో మల్లెపూలు...బిగుతైన శరీరం...కోరికను వెళ్ళగక్కలేక లోలోపలే లొట్టలేసుకున్నాడు.

''ఇవ్వాళ్టికి మందు అయిపోయింది నాంచారయ్యా!... ఇంటికెళ్ళి పోతావుండా...''

'సారాకాదు నాక్కావల్సింది-నువ్వు' అనే భావనతో సైదులమ్మకేసి చూశాడు.

''మామూలిమ్మంటావా ఏంది...?'' పదిరూపాయల నోటు అందించ బోయిందామె.

ఆమె చేతిని అందుకోవాలనే ఆరాటంవున్నా... సాహసించలేకపోయాడు. బుగ్గ నిమురుకున్నాడు.

వేళాకోళానికి ఓ రోజు ఎవ్వరూ లేనిసమయంలో చెయ్యిపట్టుకున్నందుకు చెంపచెళ్ళుమన్పించిన సంఘటన నాంచారయ్య కళ్ళముందు మెదిలింది.

'అవునే... నాకు తెలుసు! నువ్వు నిప్పులాంటి ఆడదానివి!... నేనే ఎదవను!... నేనేకాదు... ఈ ఊళ్ళో నావంటి ఎదవలు శానామంది వున్నారు...' మనసులోనే గొణుక్కుంటూ, కూర్చున్నవాడల్లాలేచి ముందుకు సాగిపోయాడు నాంచారయ్య.

★★ ★★ ★★

పెద్దరెడ్డి పంచలో కూర్చుని పేపరు తిరగేస్తున్నాడు.

అప్పుడే అక్కడికి పరుగులాంటి నడకతో గోవిందయ్య వచ్చాడు.

''ఇది విన్నారా... కాదు కాదు... మీకీ విషయం తెలుసా?...''

''ఏమిటిలా వచ్చావ్ గోవిందయ్యా?... ఓహో, ఈ రోజు ఆదివారం కదా... నీ బట్టలకొట్టుకు శెలవు అనుకుంటాను - రా!, కూర్చో...'' పాలేరుని కేకేసి ఓ గ్లాసుతో కాఫీ తెమ్మన్నాడు గోవిందయ్యకి.

''అది సరేనండి... విషయం చెప్పనివ్వండి ముందు...'' మళ్ళీ ఏదో చెప్పబోయాడు గోవిందయ్య.

''అబ్బ! నీకు అంతా తొందరేనయ్యా!... మనిషి హైరానపడిపోతున్నావెందుకూ... సైదులమ్మ నిన్ను పెళ్ళాడటానికి వప్పుకుందా ఏమిటి కొంపదీసి...'' చేతిలో వేళ్ళమధ్యవున్న ఆరిపోయిన చుట్టను దూరంగా విసిరేడు రెడ్డి.

'' ఇంకెక్కడి సైదులమ్మండీ బాబూ!''

'' ఏమైంది దానికి...?''

''సైదులమ్మ చచ్చిపోయింది... కాదు...కాదు... ఎవరో చంపేసి శవాన్ని ఊరిచివర పాడుబడ్డ బావిలో పడేశారు...''

''నిజంగా...'' నివ్వెరపోయాడు రెడ్డి.

''పాపం!... ఎవ్వరికీ దక్కకుండా చివరికీ ఘోరమైన చావు చచ్చింది...''

''అదిసరే గోవిందయ్యా... వున్నట్టుండి రాత్రి సైదులమ్మను ఎవరు చంపివుంటారంటావ్?!'' డీలాపడ్డ రెడ్డి హీనస్వరంతో అడిగాడు.

''అంతా మన్లాంటి మంచివాళ్ళే వుంటారా?!... మనమంటే కోరికను మనసులోనే అణచుకుని, గుడ్లు మిటకరించి ఊరుకున్నాం. ధైర్యవంతులెవరో 'దాహం' తీర్చమని అడిగివుంటారు... కాదనటంతో కైలాసానికి పంపించివుండివుంటారు సైదులమ్మని...''.

''సరే... మనమట్లా వీధులోకెళ్దాంపద, విషయమన్నా తెలుస్తుంది...'' రెడ్డి లేచి బయల్దేరాడు.

ఇంతలో బ్రహ్మానందం ఎదురయ్యాడు.

''పొద్దుటే నువ్వెదురయ్యావా...?'' కోపంగా చూశాడు రెడ్డి.

''గోవిందయ్య కూడా మీ వెంట వున్నాడూ అంటే... విషయం మీదాకా వచ్చిందన్నమాటే...''

''ఏ విషయం?... దేనిగురించీ?...'' తెలీనట్టే అడిగాడు గోవిందయ్య.

''అదేనండీ!... మన అందరికీ ఆత్మీయురాలైన సైదులమ్మ గురించి!!''

"ఏమైంది దానికి?..."

రెడ్డి మాటకి అడ్డొచ్చి "ఈ సమయంలో మనం వీధిలోకి దేనికి వెళ్ళడం?... మీ పంచలో కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం..."

ముగ్గురూ కుర్చీల్లో కూర్చుండిపోయారు.

"ఇంతకూ నువ్వు చెప్పొచ్చింది దేన్నిగురించి బ్రహ్మానందం...?" అడిగాడు రెడ్డి.

"అదే... మన ఊరికి కొత్తగా వచ్చిన యస్సై లేడూ... ఇదంతా ఆయనగారి నిర్వాకమేనని మన పోలీసు కానిస్టేబులు నాంచారయ్య కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంటూ నాతో రహస్యంగా చెప్పాడు, ఇంతకుముందే మా ఇంటిముందుగా వెడుతూ..."

'సైదులమ్మ చావుకీ... పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ గారికీ ఏమిటయ్యా సంబంధం...?" నిలదీసి అడిగాడు గోవిందయ్య.

"రాత్రి సారా దుకాణం మూసేసి పదిగంటలు దాటేక సైదులమ్మ నడిచివెడుతోందట... సరిగ్గా అదే సమయంలో మన యస్సై బాగా మందు పట్టించాడో ఏమో-రోడ్డుమీద ఆమెకు ఎదురైనాట్ట..."

"ఆ! తర్వాత?..." ఆత్రంగా అడిగాడు గోవిందయ్య.

"బ్రోతల్ కేసు బనాయిస్తానని బెదిరించి స్టేషన్లోనే... తన మానాన్ని దోచుకున్నందుకు యస్సైని కొరికిందట... గిచ్చిందట... ఆపళాన లాఠీతో చావచితక్కొట్టి... ఈడ్చుకెళ్ళి ఊరి చివర బావిలో పడేశాట్ట..." క్లుప్తంగా చెప్పి కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు బ్రహ్మానందం.

"ఇదంతా... నాంచారయ్యకెట్లా తెలిసిందీ?..." రెడ్డి అడక్కుండా వుండలేకపోయాడు.

"ఈ బాగోతమంతా స్టేషన్లో డ్యూటీలోవున్న నాంచారయ్య కళ్ళముందే జరిగిందట... మళ్ళీ ఈ విషయం ఎక్కడా అనకండి... మన కొంపలు అంటుకుంటాయ్..."

ఆ మాట విన్న పెద్దరెడ్డి, గోవిందయ్య అవాక్కయ్యారు. శిలాప్రతిమల్లా వుండిపోయారు.

★(ఆంధ్రభూమి మాసపత్రిక సెప్టెంబరు 1990 లో ప్రచురితం)